

kan passe deres egne børn? Hvor meget skal det være pr. måned? Hvor meget skal det være pr. år? Hvor meget skal det være pr. familie? Det var det første.

Så var der prisen på daginstitutioner: Sådan som jeg er orienteret, så koster en vuggestueplads i drift 90.000 kr. om året som en gennemsnitspris for hele landet – og det er altså minus anlæg – dagpleje er billigere. Forældrene kan maksimalt betale 30 pct., resten hænger det offentlige på, og det er altså 60.000 kr. i snit pr. plads.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg er nødt til at gentage, at når vi siger, at vi ønsker, pengene skal følge børnene og ikke institutionerne, så er det, fordi vi vil have en større og bredere vifte af tilbud til forældrene. Det er ikke noget med, at forældre skal, men noget med, at forældre kan.

I de bredere vifter af tilbud er jeg sikker på, at der – som jeg var inde på – vil opstå nye selv-ejende institutioner, andre måder at gøre tingene på, end vi kender i dag, men som hr. Bendt Bendtsen også siger, så skal vi selvfølgelig ikke stå og give forældrene diktat om, hvad de skal synes og ønske, og hvordan de skal tilrettelægge deres liv. Vi skal give nogle muligheder, nogle frihedsgrader, så det er forældrene, der har magt over deres egen situation og ikke er henviset til at tage imod det, som det offentlige tilbyder af standardløsninger.

Det er rigtigt, at en vuggestueplads koster 60.000 kr. Nu nævnte jeg en børnehaveplads, som i gennemsnit koster 37.000 kr.

Vi bliver igen spurgt om, hvor mange penge Venstre vil sætte af på finansloven. Jamen pengene er der jo. Pengene er der, de bliver brugt, og der er formentlig masser af midler i det samlede område til at lave denne omlægning, uden at det offentlige kommer af med en eneste krone mere.

Vi har jo en anden mulighed inden for den sociale lovgivning, nemlig at kommuner kan give indtil 20.000 kr. til familier, som står på venteliste. Det er en ordning, som jeg i øvrigt mener falder bort ved årets udgang. Det er en af de små ventiler, som kommunerne har haft for at gøre noget for børnefamilierne og dermed nedbringe de problemer, det nu engang er at stå på en venteliste.

Men hvorfor skal det hele drejes om i retning af, at man ønsker at stille forældre i en bestemt

situation? Vi ønsker fra Venstres side at give større frihed, og vi glæder os til at se al den fantasi, der vil opstå omkring familier og børnepasning, hvis vi får vores synspunkter igennem.

Tom Behnke (FP):

Forespørgslen er et godt udtryk for en hyklerisk regering, der udsteder løfter om det ene og det andet, men løfterne bliver ikke indfriet. Politik er ikke bare, at man snakker om, hvad man gerne ville, og hvad man godt kunne tænke sig. Det er også, at man gør noget ved tingene.

I Fremskridtspartiet har vi meget stor forståelse for den desperate situation, som forældre kan komme i, når de ikke kan få passet deres børn og dermed måske får problemer med at fastholde deres arbejde. Der skal gøres noget. Men hvad skal der gøres? Det er her, partiernes uenighed kommer frem i lyset.

SF har stillet en forespørgsel, der starter med ordlyden: Hvilke initiativer planlægger regeringen for at indfri løftet om en pasningsgaranti?

Den debat, der bliver lagt op til i formuleringen af forespørgslen, kunne jo passende være en debat, som SF holdt med regeringen uden at involvere Folketinget. De øvrige partier i Folketinget har ikke lovet noget. Det er regeringen, der har lovet noget. Og det er SF, der ønsker at fastholde regeringen på det løfte, den har givet.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at regeringen i hvert fald ikke for vores skyld behøver at indfri løftet – og slet ikke på den måde, som vi traditionelt ser at Socialdemokratiet og andre indfrier den slags løfter. Det, vi ser, er en stigende grad af, at Socialdemokratiet ønsker en uniformering af befolkningen, hvor alle skal være ens.

Når der er en stor efterspørgsel på børnepasning, er det væsentligt at spørge sig selv: Hvorfor er der det? Det er vores opfattelse, at med det høje skattetryk, vi har her i landet, er begge forældre tvunget til at være på arbejdsmarkedet, og dermed er man tvunget til at skulle have sine børn passet på den ene eller den anden måde. Når man så vil prøve at løse problemet ved at lave endnu flere institutionspladser, vil det jo betyde endnu større offentlige udgifter og dermed højere skatter. Dermed er befolkningen i endnu højere grad tvunget ud på arbejdsmarkedet og dermed tvunget til at lade deres børn blive passet.

For Fremskridtspartiet er det helt i orden, at det offentlige udbyder børnepasning. Helt fint. Men kravet må være, at der er fuld brugerbeta-